

Downloaded via the EU tax law app / web

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2018. gada 19. decembr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Nodok?i – Pievienot?s v?rt?bas nodoklis (PVN) – Direkt?va 2006/112/EK – 19. un 29. pants, k? ar? 135. panta 1. punkta l) apakšpunkts – Visu akt?vu vai to da?as nodošana – Nekustamo ?pašumu iz?r?šanas atbr?vojums no nodok?a – ?res l?gums par komerci?lai izmantošanai paredz?tu nekustamu ?pašumu un š?dai izmantošanai vajadz?gu kustamu mantu – Ar nekustamu ?pašumu saist?ti pakalpojumi, par kuriem ir atskait?ts PVN – Tr?kumu nov?ršana

Liet? C?17/18

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunalul Mure?* (Murešas tiesa, Rum?nija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2017. gada 20. decembr? un kas Ties? re?istr?ts 2018. gada 9. janv?r?, tiesved?b?

Virgil Mailat,

Delia Elena Mailat,

Apcorn Select SA,

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js F. Biltšens [*F. Biltgen*], kas pilda astot?s pal?tas priekšs?d?t?ja pien?kumus (referents), tiesneši E. Levits un M. Bergere [*M. Berger*],

?ener?ladvok?te: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekret?rs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *V. Mailat* v?rd? – *L. Chiriac* un *O. D. Cr?ciun*, avoca?i,
- *D. E. Mailat* v?rd? – *S. Bogdan* un *D.?S. Chertes*, avoca?i,
- Rum?nijas vald?bas v?rd? – s?kotn?ji *R. H. Radu*, p?c tam *C.?R. Can??r*, k? ar? *O. C.? M. Florescu* un *E. Gane*, p?rst?vji,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *A. Armenia* un *R. Lyal*, p?rst?vji,

?emot v?r? l?mumu, kas pie?emts p?c ?ener?ladvok?tes uzklus?šanas, izskat?t lietu bez ?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "PVN direktīva") 19. un 29. panta, kā arī 135. panta 1. punkta l) apakšpunkta interpretāciju.

2 Šis līgums ir iesniegts kriminālprocesā, kas ierosināta pret *Virgil Mailat* un *Delia Elena Mailat*, kā arī pret viņu vadīto komercsabiedrību *Apcom Select SA*, par izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, jo, atskaitot samaksāto priekšnodokli par veiktajiem darbiem nekustamajam īpašumam, kas ir saistīts ar viņu komercdarbību, viņi minēto PVN nesamaksāja brīdī, kad tika izstrādāts aplūkotais nekustamais īpašums, kā arī šīs darbības turpināšanā vajadzīgā kustamā manta.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 PVN direktīvas 19. pants ir formulēts šādi:

"Ja visus aktīvus vai to daļu nodod par atlīdzību vai bez tās, vai kā ieguldījumu uzņēmēj sabiedrībā, dalībvalstis var uzskatīt, ka nav notikusi preču piegāde, un saņēmēju uzskata par tās personas tiesību pārrādītāju, kas preces nodevusi.

Attiecīgos gadījumos dalībvalstis var veikt vajadzīgos pasākumus, lai novērstu konkurences izkropojumus, ja persona, kurai preces ir nodotas, nav pilnībā atbildīga par PVN. Tāpat dalībvalstis var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu to, ka šī panta piemērošana padara iespējamu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas."

4 Šīs direktīvas 29. pants ir paredzēts:

"Šīs direktīvas 19. pants tāpat attiecas uz pakalpojumu sniegšanu."

5 Atbilstoši minētās direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunktam:

"Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

[..]

l) nekustama īpašuma iznomāšanu vai izīrēšanu."

Rumūnijas tiesības

6 2003. gada 23. decembra *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal* (Likums Nr. 571/2003 par Nodokļu kodeksu) (2003. gada 23. decembra *Monitorul Oficial al României*, I daļa, Nr. 927) 149. pants, tā 2007. gada decembra versijā, ir noteikts:

"(1) Šajā pantā:

[..]

d) nodoklis par ražošanas līdzekļiem ir nodoklis, kas ir samaksājams par visiem darījumiem, kuri saistīti ar šo līdzekļu iegādi, ražošanu, celtniecību, pārvietošanu vai atjaunošanu, izņemot nodokli, kas ir samaksājams par šo līdzekļu remontu vai uzturēšanu vai par tādus rezerves daļus iegādi, kuras ir paredzētas ražošanas līdzekļu remontam

vai uzturēšanai.

[..]

(4) 1. punkta d) apakšpunktā minēto atskaitēm nodokļa korekciju veic:

a) ja nodokļu maksātājs izmanto ražošanas līdzekļi:

1. pilnībā vai daļēji nolīkiem, kas nav saimnieciskā darbība;
2. darījumiem, kas nedod tiesības atskaitēt nodokli;
3. darījumiem, kas dod tiesības atskaitēt nodokli citā apmērā nekā saskaņā ar atskaitījumiem;

[..].”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

7 *Mailat* k?a un k?dzes vadītā komercsabiedrība *Apcom Select* 2007. gada maijā pieņēma un apstiprināja ieguldījumu, kas 2006.–2007. gadā tika veikti, kurā atradās restorāns. Par šiem ieguldījumiem un par pamatlīdzekļiem, k? ar? par minētā restorāna inventāru sabiedrībai tika atskaitīts PVN.

8 2007. gada decembrī šī pati sabiedrība atbilstoši atbrīvojuma no PVN samaksas režīmam noslēdza nomas līgumu ar citu komercsabiedrību par aplūkoto nekustamo īpašumu un par pamatlīdzekļiem un restorāna inventāru. Ērnieks restorāna komercdarbību turpināja ar t?du pašu nosaukumu. Noslēdzot minēto līgumu, *Mailat* k?s un k?dze neveica PVN koriģēšanu atbilstoši tam PVN, kas tika atskaitīts par ieguldījumiem, k? ar? par pamatlīdzekļiem un restorāna inventāru, lai gan saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu viņiem tas bija jādara.

9 Šādā kontekstā pēc valsts korupcijas apkarošanas biroja iniciatīvas pret *Mailat* k?u un k?dzi, k? ar? pret komercsabiedrību *Apcom Select* tika uzsākts kriminālprocess iesniedzējties? par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

10 Šajā gadījumā *Mailat* k?s un k?dze uzskata, ka ar *Apcom Select* starpniecību citai komercsabiedrībai izīrētais nekustamais īpašums, kurā viņi sniedza restorāna pakalpojumus, ieskaitot restorāna aprīkojumu un inventāru, ir uzņēmējdarbības nodošana PVN direktīvas 19. un 29. panta izpratnē un ka tādējādi *Apcom Select* esot bijušas tiesības atskaitīt PVN par 2006.–2007. gadā veiktajiem ieguldījumiem modernizācijā, nepastāvot pienākumam PVN koriģēt par labu valstij nomas līguma noslēgšanas brīdī.

11 Šādos apstākļos *Tribunalul Mure?* (Murešas tiesa, Rumānija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai t?da līguma noslēgšana, saskaņā ar kuru viena sabiedrība izīrē otrai sabiedrībai nekustamo īpašumu, kurā iepriekš tika veikti īpaši restorāna sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi, iekāujot visus pamatlīdzekļus un inventāru priekšmetus, ja ērnieks turpina šo pašu restorāna sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumu sniegšanu ar to pašu nosaukumu, kas tika izmantots iepriekš, ir uzņēmējdarbības nodošana [PVN] direktīvas 19. panta un 29. panta izpratnē?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai aprakstītais darījums ir pakalpojums, kas ir kvalificējams kā nekustamā īpašuma izīrēšana PVN direktīvas 135. panta 1. punkta l) apakšpunkta izpratnē, vai tas ir kompleks pakalpojums, kas nav kvalificējams kā “nekustamā

“pašuma izrēšana” un kas saska?? ar likumu ir apliekams ar nodokli?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

12 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai jēdziens “visu aktīvu vai to daļas nodošana” PVN direktīvas 19. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz darījumu, ar kuru komercdarbības ekspluatāts nekustamais pašums tiek izrēts ar visiem inventāra priekšmetiem un patērētāja precēm, kas saistīti ar šo ekspluatāciju, ja ?nieks šo darbību turpina ar tēdu pašu nosaukumu.

13 Lai atbildētu uz šo jautājumu, jānorāda, ka PVN direktīvas 19. panta pirmā daļa ir formulēta tieši tāpat kā Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), 5. panta 8. punkts un ka Tiesas judikatūra par šo peldējo minēto tiesību normu *mutatis mutandis* ir attiecināma uz PVN direktīvas 19. panta pirmo daļu. Saska?? ar šo judikatūru šīs tiesību normas mērķis ir atvieglot uzņēmumu vai to daļu pašnieku maiņu, vienkrēsojot to un izvairoties no saņēmēja naudas lēzekļu apgrūtināšanas ar nesamērīgu nodokļa maksājumu, kurš katrē ziņē tiks atmaksāts vēlāk, atskaitot priekšnodokli samaksēto PVN (šajā nozēmē skat. spriedumus, 2003. gada 27. novembris, *Zita Modes*, C-497/01, EU:C:2003:644, 39. punkts, un 2011. gada 10. novembris, *Schriever*, C-444/10, EU:C:2011:724, 23. punkts).

14 Attiecībā uz jēdzienu “visu aktīvu vai to daļas nodošana” – Tiesa šo jēdzienu interpretēja tādējādi, ka tajē ietilpst komercdarbības nodošana vai autonomas uzņēmuma daļas nodošana, kas ietver ērmeniskas un, attiecīgē gadījumē, bezērmeniskas lietas, kas kopē veido uzņēmumu vai uzņēmuma daļu, kas var veikt autonomu saimniecisko darbību, bet tajē neietilpst tēda lietu vienkrēša nodošana kā produkcijas krājumu pērdošana (šajā nozēmē skat. spriedumus, 2003. gada 27. novembris, *Zita Modes*, C-497/01, EU:C:2003:644, 40. punkts, un 2011. gada 10. novembris, *Schriever*, C-444/10, EU:C:2011:724, 24. punkts).

15 No šīs pašas Tiesas judikatūras izriet, ka par komercdarbības nodošanu vai autonomas uzņēmuma daļas nodošanu var runēt tad, ja visu nodoto elementu kopums ir pietiekams autonomas saimnieciskās darbības turpinēšanai, un jautājums par to, vai šajā kopumē būtu vai nebūtu jābūt nekustamajam pašumam, kā arē kustamai mantai, ir jāvērtē ēmot vērtē aplēkotās saimnieciskās darbības iedabu (šajā nozēmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schriever*, C-444/10, EU:C:2011:724, 25. un 26. punkts).

16 Tiesa arē nosprieda, ka ēpaša uzmanēba ir jāpievērē saimnieciskās darbības iedabai, kuras turpinājums ir plēnots, faktiskos apstākļus vērtējot globēli, nosakot, vai uz konkrēto darījumu attiecas jēdziens “visu aktīvu nodošana” PVN direktīvas izpratnē (šajā nozēmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schriever*, C-444/10, EU:C:2011:724, 32. punkts).

17 Šēdi gadījumē, ja saimnieciskajē darbībā nav nepiecieēšama ēpašu telpu izmantoēšana vai saimnieciskās darbības turpinēšanai ir nepiecieēšams stacionēru iekērtu aprēkojums, visus aktīvus Sestās direktīvas 19. panta pirmās daļas izpratnē var nodot, pat nenodot ēpašumtiesības uz nekustamo ēpašumu (šajā nozēmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schriever*, C-444/10, EU:C:2011:724, 27. punkts).

18 Attiecībā uz saimniecisko darbību, kas izpauēžas kā kopēga un nedalēma kustamas un nekustamas mantas ekspluatēcija, Tiesa arē uzskatēja, ka par visu aktīvu nodošanu PVN direktīvas 19. panta pirmās daļas izpratnē nevar būt runas, ja saņēmējam telpas nepieder. It

paši, ja komercitelpas ir aprēkotas ar stacionāru iekārtu, kas ir nepieciešamas saimnieciskās darbības turpināšanai, tad, lai varētu runāt par visu aktu vai to daļas nodošanu PVN direktīvas izpratnē, šim nekustamajam pašumam ir jāietilpst nododamo daļu sastāvā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schrievers*, C-444/10, EU:C:2011:724, 28. punkts).

19 Attiecībā uz pamatlēmju aplūkoto darbību, proti, restorāna pakalpojumu sniegšanu – jākonstatē, ka runa principā ir par darbību, kuru nevar veikt, ja rēķinā nav komercitelpu. Faktiski, ja neskaita mobilo restorānu, restorāna pakalpojumu sniegšana nozīmē rēķinā esošu telpu, kas var kalpot par virtuvi ar aprīkojumu, piederumiem un vajadzīgajiem izejvielu dienu pagatavošanai. Tādu pamatlēmju aplūkoto darbību nav vis mobilās restorāns, bet tās vietas ekspluatācija konkrētā adresē, kurā ir gan virtuve, gan ēdamzāle.

20 Jāatgādina, ka, pat ja tā ir saimnieciska darbība, ko nevar veikt bez komercitelpu, lai nodrošinātu konkrētās nodotās saimnieciskās darbības turpināšanos, parasti nav nepieciešams, lai veikala pašnieks būtu arī tās ēkas pašnieks, kurā atrodas komercitelpas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schrievers*, C-444/10, EU:C:2011:724, 34. punkts). Tiesa ir nospriedusi, ka tad, ja izrādās, ka attiecīgās saimnieciskās darbības turpināšanai ir nepieciešams, lai pircējs izmantotu tās pašas telpas, kuras ir izmantojis atsavinātājs, principā nav nekādu šķēršļu šā pašuma nodošanai, noslīdzot līgumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schrievers*, C-444/10, EU:C:2011:724, 36. punkts).

21 Katrā ziņā ir jāprecizē, ka lieta, kurā tika taisīts 2011. gada 10. novembra spriedums *Schrievers* (C-444/10, EU:C:2011:724) un kurā Tiesa sniedza savus apsvērumus, bija par preču uzkrājumu ar šai darbībai kalpojošu aprīkojuma pašumtiesību nodošanu jaunajam šajā lietā aplūkotajam saimnieciskās darbības veicējam, un Tiesa uzskatīja, ka tā ir visas tās mantas kopums, kas ir pietiekams minētās darbības turpināšanai.

22 Savukārt šajā gadījumā no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka vajadzīgās lietas pamatlēmju aplūkots saimnieciskās darbības veikšanai ir tikai izrēķinātas un nav notikusi arī tām saistīta pašumtiesību pāreja.

23 Šāda visu šo lietu nodošana nenozīmē visu aktu vai to daļas nodošanu PVN direktīvas 19. panta pirmās daļas izpratnē.

24 Lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi, tai pat laikā ir jānorāda, ka no Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka virkne kustamu lietu pārvērtējam ir nevis izrēķinātas, bet pārdotas. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai saņēmēja varēja aplūkoto saimniecisko darbību turpināt, tikai un vienīgi pateicoties šīm lietām, vai tomēr ar vajadzīgo aprīkojumu šīs saimnieciskās darbības turpināšanai nodrošināts bija pamatlēmju aplūkotais izrēķinātais nekustamais pašums.

25 Vēl ir jāpiebilst, pirmkārt, ka jūdziena “visu aktu vai to daļas nodošana” Direktīvas 2006/112 19. panta pirmās daļas izpratnē piemērojama arī nepieciešams, lai saņēmējam būtu bijis nodoms nodarboties ar nodoto komercdarbību vai ekspluatēt uzņēmuma daļu, nevis attiecīgo darbību izbeigt un attiecīgi pārdot preču krājumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 27. novembris, *Zita Modes*, C-497/01, EU:C:2003:644, 44. punkts).

26 Šai sakarā no Tiesas judikatūras izriet, ka pircēja nodoms var ietvert arī vai dažos gadījumos tie ir jāņem vērā, visaptveroši izvērtējot darījuma apstākļus, ar nosacījumu, ka to pamatā ir objektīvi apstākļi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schrievers*, C-444/10, EU:C:2011:724, 38. punkts).

27 Lai arī ir taisnība, ka pamatlēmju nav strīda par to, ka ērnieks vairāk nekā divus gadus veica neatkarīgu ekonomisko darbību, ko iepriekš bija darījis izrēķinātājs, kā arī – kā izriet no

Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem – pārrēķinātais darbiniekus, sadarbojies ar tiem pašiem piegādātājiem un pildītājiem izvērtējuma jau uzdevums saistībā ar tās klientiem, tas tomēr nemaina to, ka šis rēķinātais nav varbūtība konkrēto komercdarbību pārdot, jo, nebūdamas pašnieks lielai daļai no minētajai darbībai nepieciešamajam lietām, višs nav bijis tiesīgs ar tām rīkoties.

28 Otrkārt, lai arī ir tiesa, ka tādēļ elementi kā rēķinātais laiks un noliktava tās izbeigšanai ir jāņem vērā, globāli vērtējot aktīvu nodošanas darījumu PVN direktīvas 19. panta pirmās daļas izpratnē, tas tomēr nemaina to, ka nedz rēķinātais laiks darbības termiņš, nedz iespēja no tās atkāpties uz sākotnējo iepriekšēja paziņojuma pamata nav noteicošie, lai secinātu, ka saņēmējam ir bijis nodoms nekavējoties atsavināt komercdarbību vai daļu no nodotā uzņēmuma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schriever*, C-444/10, EU:C:2011:724, 42. un 43. punkts). Tā kā šajā gadījumā – kā izriet no iepriekšējā punkta – *Apcom Select* rēķinātais nekādi nevarēja konkrēto saimniecisko darbību izbeigt, faktam, ka PVN direktīvas 19. panta pirmās daļas piemērošanu nevar atteikt tikai, balstoties uz vienu no šiem elementiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. novembris, *Schriever*, C-444/10, EU:C:2011:724, 42.–44. punkts), nav nozīmes pamatlietai aplūkot darījuma kvalificēšanu, ņemot vērā šo tiesību normu.

29 Jāatgādina – tas, ka PVN direktīvas 19. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka saņēmēju uzskata par tās personas tiesību pārrēķinājumu, kas preces nodevusi, nenozīmē, ka šīs tiesības pārņemšana ir šīs tiesību normas piemērošanas priekšnosacījums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 27. novembris, *Zita Modes*, C-497/01, EU:C:2003:644, 43. punkts). Līdz ar to faktam, ka šajā gadījumā saņēmējs ir turpinājis darbību ar tādēļ pašu nosaukumu kā izvērtētājs, arī nav nekādas nozīmes, nosakot, vai uz pamatlietai aplūkojamo darījumu attiecas vai neattiecas PVN direktīvas 19. panta pirmā daļa.

30 ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka jūdzies “visu aktīvu vai to daļas nodošana” PVN direktīvas 19. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neattiecas uz darījumu, ar kuru komercdarbībai ekspluatēts nekustamais pašums tiek izvērtēts ar visiem inventāra priekšmetiem un patērētāja precēm, kas saistīti ar šo ekspluatāciju, pat ja rēķinātais šo darbību turpina ar tādēļ pašu nosaukumu.

Par otro jautājumu

31 Uz dodot otro jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai PVN direktīvas 135. panta 1. punkts l) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līgums par nekustamo pašuma, kurš tika izmantots kā komercvērtība, kā arī šai ekspluatācijai vajadzīgo restorāna inventāru un patērētāja preču rīcība ir “nekustamo pašuma izvērtēšana” šīs tiesību normas izpratnē vai arī šāds līgums tiek vērtēts kā kompleks pakalpojums.

32 Lai atbildētu uz otro jautājumu, ir jāatgādina, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka noteiktos apstākļos vairāki formāli nošķirti pakalpojumi, kas var tikt sniegti atsevišķi un tādējādi ir atsevišķi apliekami ar nodokli vai no tās atbrīvojami, ir jāuzskata par vienu vienotu darījumu, ja tie nav neatkarīgi (spriedums, 2013. gada 27. jūnijs, *RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland*, C-155/12, EU:C:2013:434, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Šai sakarā Tiesa ir nospriedusi, ka viens vienots pakalpojums pastāv it pašā tad, ja divi vai vairāki elementi vai darbības, ko veicis nodokļu maksātājs, ir tik cieši saistīti, ka tie objektīvi veido vienotu, ekonomiski nedalīmu pakalpojumu, kura sadalīšana būtu mērķīga (spriedums, 2013. gada 27. jūnijs, *RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland*, C-155/12, EU:C:2013:434, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Turklāt tas tā ir arī tad, ja viens vai vairāki pakalpojumi veido galveno pakalpojumu un ja pārējie pakalpojumi veido vienu vai vairākus papildpakalpojumus tās, ka tie ir apliekami ar nodokli

t?pat k? galvenais pakalpojums. Proti, atseviš?s pakalpojums ir uzskat?ms tikai par papildpakalpojumu, nevis galveno pakalpojumu, ja tas k? t?ds nav klienta m?r?is, bet veids, k? vis?rt?k sa?emt galveno pakalpojumu (spriedums, 2013. gada 27. j?nijs, *RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland*, C?155/12, EU:C:2013:434, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

35 Lai gan valsts tiesai ir j?nosaka, vai nodok?u maks?t?js sniedz vienotu pakalpojumu ?paš? viet?, un j?izv?rt? visi šaj? zi?? b?tiskie fakti, Tiesa tom?r var tai sniegt str?da izš?iršanai lietder?gus interpret?cijas elementus (spriedums, 2013. gada 27. j?nijs, *RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland*, C?155/12, EU:C:2013:434, 23. punkts).

36 Š?di, run?jot par PVN direkt?vas 135. panta 1. punkt? min?tajiem j?dzieniem “iznom?šana” vai “iz?r?šana”, ir j?atg?dina – t? k? šaj? ties?bu norm? nav šo j?dzienu defin?ciju, Tiesa “nekustam? ?pašuma iz?r?šanu” š?s ties?bu normas izpratn? v?rt?ja k? ?pašnieka nodotas ties?bas ?rniekam – par atl?dz?bu un uz nol?gto laiku – aiz?emt šo nekustamo ?pašumu un izsl?gt š?du ties?bu pieš?iršanu jebkurai citai trešajai personai (skat. it ?paši spriedumus, 2001. gada 4. oktobris, “Goed Wonen”, C?326/99, EU:C:2001:506, 55. punkts, un 2007. gada 6. decembris, *Walderdorff*, C?451/06, EU:C:2007:761, 17. punkts).

37 Saska?? ar Tiesas judikat?ru ar? j?dzieni, kas izmantoti, lai apz?m?tu PVN direkt?vas 135. panta 1. punkt? min?tos atbr?vojumus, ieskaitot j?dzienus “nekustama ?pašuma iznom?šana vai iz?r?šana”, ir interpret?jami šauri, ?emot v?r?, ka tie noz?m? atk?pes no visp?rj? principa, saska?? ar kuru PVN tiek iekas?ts par katru pakalpojumu, ko pret atl?dz?bu sniedzis nodok?u maks?t?js (spriedums, 2007. gada 6. decembris, *Walderdorff*, C?451/06, EU:C:2007:761, 18. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

38 T?d?j?di šaj? gad?jum? ir j?v?rt?, vai pamatliet? apl?kotais dar?jums, proti, t? nekustam? ?pašuma, kas tika izmantots k? komercitelpas, un restor?na pakalpojumu sniegšanai vajadz?g? invent?ra un pat?ri?a pre?u ?re, ir uzskat?ms par vienu pakalpojumu vai par vair?kiem atseviš?iem un neatkar?giem pakalpojumiem, kas no PVN viedok?a b?tu j?apl?ko atseviš?i.

39 Šai sakar? no Tiesai iesniegtajiem lietas materi?liem izriet, ka kustamo lietu ?re, kas ir ?res priekšmets, neš?iet atdal?ma no pamatliet? apl?kot? nekustam? ?pašuma ?res. Turkl?t nav ticis apstr?d?ts, ka š?s kustam?s lietas – k? iek?rtas un virtuves tehnika – ir integr?tas šaj? nekustamaj? ?pašum? un šai posm? ir j?uzskata par t? neat?emamu sast?vda?u. T? k? vienlaikus ar nekustamo ?pašumu ?r?t?s vai – k? dažas no t?m – ieg?d?t?s pat?ri?a preces bija saist?tas ar restor?na pakalpojumu sniegšanu uz t?da paša pamata k? p?d?j? min?t? lieta, š? ?re/atsavin?jums var nevis tikt uzskat?ta par veiktu ar konkr?tu m?r?i, bet t? ir j?uztver k? l?dzeklis, lai nodrošin?tu vislab?kos apst?k?us galven? pakalpojuma sniegšanai, kas ir nekustam? ?pašuma ?re.

40 T?d?j?di nekustam? ?pašuma ?re ir j?uzskata par galveno pakalpojumu sal?dzin?jum? ar citiem pakalpojumiem, un invent?ra un pat?ri?a pre?u ?re ir tikai pak?rtota.

41 ?emot v?r? šos apsv?rumus, uz otro jaut?jumu ir j?atbild, ka PVN direkt?vas 135. panta 1. punkta l) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka l?gums par nekustam? ?pašuma, kurš tika izmantots k? komercitelpas, k? ar? šai ekspluat?cij? vajadz?g? restor?na invent?ra un pat?ri?a pre?u ?ri ir vienots pakalpojums, kur? nekustam? ?pašuma ?re ir galvenais pakalpojums.

Par ties?šan?s izdevumiem

42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ lemj par tiesīšanu izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

1) Jādziens “visu aktīvu vai to daļas nodošana” Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 19. panta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neattiecas uz darbījumu, ar kuru komercdarbībai ekspluatēts nekustamais īpašums tiek izīrēts ar visiem inventāra priekšmetiem un patērētāja precēm, kas saistīti ar šo ekspluatāciju, pat ja īrnieks šo darbību turpina ar tādā pašu nosaukumu.

2) Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta l) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līgums par nekustamā īpašuma, kurš tika izmantots kā komercietelpas, kā arī šai ekspluatācijā vajadzīgā restorāna inventāra un patērētāja preču īri ir vienots pakalpojums, kurš nekustamā īpašuma īre ir galvenais pakalpojums.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – rumāņu.